

Spejdernes Magasin

Juni 1943

Nr. 5

27. Aargang

Faas paa Depotet

Pris Kr. 0.85

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Maanedblade
Brochurer
Programmer
O. S. V.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekreter: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2³, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Den lille Spejderbog

med

Søspejder-Tillæg

faas paa Depotet

PRIS KR. 2.00

VED LEJRBAALET

JOHAN JENSEN

er Tropsassistent i 1. Hjørring Trop, og han har faaet tildelt *Medaljen for rask Daad*. En Aften kom et Enspænderkøretøj kørende paa Vej mod Hjørring Station, og pludselig blev Hesten sky og løb løbsk. I strakt Galop for den ind over Fortovene og ramlede tilsidst mod en Opstander, hvorved Vognen splintredes. Kusken og hans to Passagerer

kom slemt til Skade. Skaglerne var ogsaa sprængt, saa Hesten løb videre hen ad Gaden, men Johan fangede den og sørgede for, at den kom i Stald. Dog alarmerede han Ambulancen først, saa de tilskadekomne kunde blive bragt til Sygehuset hurtigst muligt.

Johan har vist en baade modig og raadsnar Optræden og fortjener at faa sit Navn indskrevet i »Korpsets Æresrulle« for sin raske Daad.

Johan Jensen

EIGIL JØRGENSEN

Flokkfører i 1. Rudkøbing Flok, har ligeledes faaet tildelt *Medaljen for rask Daad* for at standse løbske Heste. En ung Landmand kom trækende med to Heste ned gennem Rudkøbing, og pludselig er Hestene blevet bange for et eller andet. Landmanden kunde ikke holde dem, og de galopperede fra ham i fuld Fart ned ad de menneskefyldte Gader.

Eigil saa dem komme hen mod sig og gav sig straks i Løb, sprang resolut ud mod dem og fik fat om Halsen paa den ene og fik den væltet om paa Gaden. Den ene Hests Hals kom nemlig ind foran den anden, og derved snublede de. Hestene blev hurtigt rolige igen, saa at den unge Landmand kunde trække videre med sine Heste.

Eigil Jørgensens Navn er indført i *Æresrullen*, der omfatter Navnene paa de Spejdere, som i Aarenes Løb har vist modig og spejdermæssig Optræden i en farlig Situation.

LEJRPAS

Tropsførerne har faaet udleveret Lejrpas, og de er jo sikkert nu udleveret til alle de Patruljeførere, som

man regner med er dygtige nok til at kunne tage Ansvar for en Patruljelejr. Der var i Fjor enkelte Klager over Lejrene. Ikke just over Lejrens Indretning — de var næsten alle i Orden hvad angaar Orden i selve Lejrperioden og paa

Eigil Jørgensen

Lejrpladserne, da de blev afleverede.

Men — Spejdernes Opførsel havde ikke været korrekt alle Steder. Der blev klaget over, at de færdedes paa Marker og i Skove, hvor de ingen Tilladelse havde til at gaa. Husk, at det er ikke nok, at man er Lejrsportsmand og har de fornødne Færdigheder til at kunne klare en Lejr tip-top, hvis man efterlader et daarligt Rygte. *Baden-Powell* har engang sagt: »Det eneste, man maa efterlade paa en Lejrplads, er et godt Rygte«. Den Patruljefører, som kan den Sætning og ved med sig selv, at det skal han nok kunne klare, er fuldt værdig til den Tillid, hans Tropsfører viser ham ved at overgive ham et Lejrpas.

ÆRESSIDEN

fyldes stadig af Navne, og det er glædeligt at se, at ikke alene vokser Korpsset stadig i Styrke, men at Spejderne nu omstunder er saa dygtige som nogensinde.

OVE HOLM

Borges Andersen

Jeg kan ikke slaa en lige Streg

Tegneren Borges Andersen, Chefen for Midtjyske Division lærer dig at tegne.

Tag en Skitsebog med i Sommerlejr.

Saadan er der mange, der har udtalt til mig. Og hver Gang har jeg svaret noget lignende som: »Hvis det gjaldt om at slaa lige Streger, kunde jeg heller ikke tegne!« For det første er en lige Streg slet ikke køn. Den er kedelig og ideoforladt, den fortæller slet intet, og for det andet, hvis man endelig skal bruge en lige Streg, har man da Linealer.

Den lige Streg er altsaa ikke Maalestokken for, om man kan tegne eller ej, men hvad da? Lad mig forklare det saadan, at det er en Evne — medfødt eller oplært — til at overføre en virkelig (plastisk) Genstand paa et Stykke Papir ved Hjælp af Konturer eller Skygger, til at kunne opfatte Linierne ved en Genstand og kunne forbinde dem i det rigtige Størrelsesforhold — og det er saamænd slet ikke saa svært, som saa mange gerne vil gøre det til.

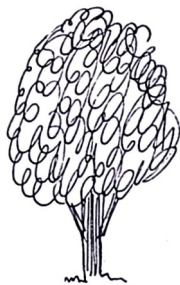
Prøv engang at lægge Mærke til jeres lille Bror eller Søster, naar de tegner. De klør paa uden Betænkkeligheder af nogen Art. De tegner Huse, Skibe, Mennesker uden at bekymre sig særligt, om Vinduerne i Husene er runde eller firkantede, om Skibene ligner Byggekloster, og Mennesker og Dyr bliver noget vanskabte hist og her. For smaa Børn tegner deres egne Oplevelser uden at skæve til, hvordan andre opfatter de samme Ting.

Naar Børnene bliver lidt større og kommer i Skole, begynder de at faa Forstaaelse af, hvad rigtige Tegnere kan præstere, og uden egentlig at vide det, sammenligner de disses Arbejder med deres egne Tegninger. De mister deres personlige Opfattelse af, hvordan Ting ser ud, og saa opstaar let det, som man med et moderne Ord kalder Mindreværds-komplekser. Pludselig mister de Lysten til at tegne, eller ogsaa kople- rer de Billeder fra deres Skolebøger, fra Dag-

og Ugeblade, og alt det naturlige og friske gaar af deres Tegninger.

Det bliver saaledes kun de faa med et saakaldt »medfødt« Talent, der arbejder sig frem og lærer af præstere noget selvstændigt, mens alle andre lægger Tegnearbejdet paa Hylden som noget, der er alt for svært at beskæftige sig med.

I Spejderarbejdet er der meget ofte Brug for at tegne Skitser, selvfølgelig først og fremmest Kortskitser, men disse kræver ikke særlige Evner, blot Omhu, Orden og Kendskab til Kortsignaturerne. Men skal I — f. Eks. paa et Orienteringsløb — tegne en Skitse af et Træ, et Landskab, et Hus, el. lign., er det ofte noget haabøst Krims-Krams, I faar ud af det.

Som de fleste Spejdere opfatter et Træ.

Som man — med lidt Øvelse kan lære at tegne et Træ.

Jeg skal nu give jer et lille, rask Kursus i Skitsetegning. Materialer: 1 Blyant Nr. 2 og et Stykke Papir uden Linier og helst ikke blankt og glat. Vi bruger ikke Viskelær til Skitsetegning.

Vi er nu paa et Orienteringsløb og er kommet til en Post, hvor Dommerne kræver en Skitse af

Terrænskitse

Skitse af Gaard

Skitse af Landkyrke

Læg Mærke til, hvor faa Streger der er brugt til disse Skitser.

det gamle Bondehus med de stynede Piletræer. I begaar alle straks en Fejl ved uden Forberedelse at begynde at tegne paa det ene Hjørne af Huset. Resultatet bliver uvægerligt, at I enten faar Huset placeret ganske smaat i det ene Hjørne af Papiret, eller ogsaa er Papiret ikke stort nok til, at hele Huset kan være paa det.

Vi gaar altsaa lidt mere grundigt til Værks. Der er jo Tid nok. Vi ser lidt paa Huset og bliver enige med os selv om, hvor meget af Husets Omgivelser der skal med paa Tegningen. Vi kan gøre det paa den Maade, at vi holder vore Hænder op og flytter dem lidt fra eller mod hin-

anden, til vi er klar over, hvad vi vil have med paa vor Tegning. Derpaa laver vi en ganske, ganske, let Skitse af Motivet, saa svag, saa kun vi selv kan finde ud af det. Vi retter lidt hist og her, sammenligner med Øjet eller med Blyanten i strakt Arm Husets Højde og Bredde i Forhold til hinanden, Piletræets Højde i Forhold til Husets Højde osv. — Det er en Vanesag at drage disse Sammenligninger rigtigt. Saa tæller vi Vinduerne og placerer dem paa Huset med smaa Streger, som vi retter ind, til vi har anbragt dem rigtigt.

Dernæst anbringer vi en ganske svag Strøg vandret midt over Papiret. Det er Horisontlinien, hvorefter alle vandrette Linier skal indrettes. Horisonten er som bekendt i Perspektivlæren den tænkte Linie, der ligger i Højde med Øjnene (se Tegningen). Alle parallelle Linier, der ligger højere end Horisonten, skal søge ned mod denne, og alle parallelle Linier, der ligger lavere end Horisonten, skal søge opad mod denne, og alle disse Linier mødes saa i Horisonten paa et eller andet tænkt Punkt.

Med lidt Øvelse kan man efterhaanden udelade Horisontstregen paa Papiret. Uvilkaarligt vil man da tegne Linierne i den rigtige Retning.

Det lyder altsammen uhyre videnskabeligt, og som om det vil tage en Masse Tid. Men det gør det slet ikke. Disse Forberedelser behøver kun at vare et Øjeblik.

Og saa tegner vi los. Vi søger at faa de Ting med, der er karakteristiske for Motivet: Det skæve Tag, Bindingsværket, Havelaagen, Piletræerne med de morsomme Linier — og alt uvæsentligt udelades. At nøjes med disse karakteristiske Linier er en Kunst, som vi kan kalde Begrænsningens Kunst, og for at lære denne maa man tage sig ganske alvorligt i Nakken, ellers vil man altid være tilbøjelig til at »pynte« paa Tegningen med en hel Masse overflødig, som kun forvirrer og udsletter det karakteristiske ved Motivet.

Maaske vil det være nødvendigt at tegne en Skygge hist og her for at forklare Solens Stilling eller for endnu stærkere at fremhæve visse Ting ved Tegningen. En Skyggelegning maa ikke være gnidret og overdreven. En let Skravering er som Regel tilstrækkeligt.

Og saa til Slut et Par »Fiduser«:

1. Kniber det for dig at udelade alt det overflødige ved Motivet, prøv saa at lukke det venstre Øje og knib det højre tæt sammen. Motivet syner derved meget enklere.
2. Tegn kun det, du ser, og intet somhelst andet. Du ved f. Eks. at der er Gardiner og Potteplanter i alle Vinduer, men ser du det ikke, skal du heller ikke tegne det, for saa er det ikke karakteristisk for Motivet.
3. Lov dig selv, at du for Fremtiden aldrig nogen Sinde vil tegne efter andre Billeder. Du lærer intetsomhelst ved det, og du ødelægger blot din egen Opfattelse af Tingene.

Øv jer nu en hel Masse i Skitsetegning. Jeg garanterer for, at Øvelse nok skal give Resultater — — — og glem saa aldrig, at en Mængde Resultater her i Livet opnaas ved 95 pCt. Energi og 5 pCt. Talent — — — dette gælder ogsaa for Tegnearbejde.

Borges.

LANDS-PATRULJE-TURNERING

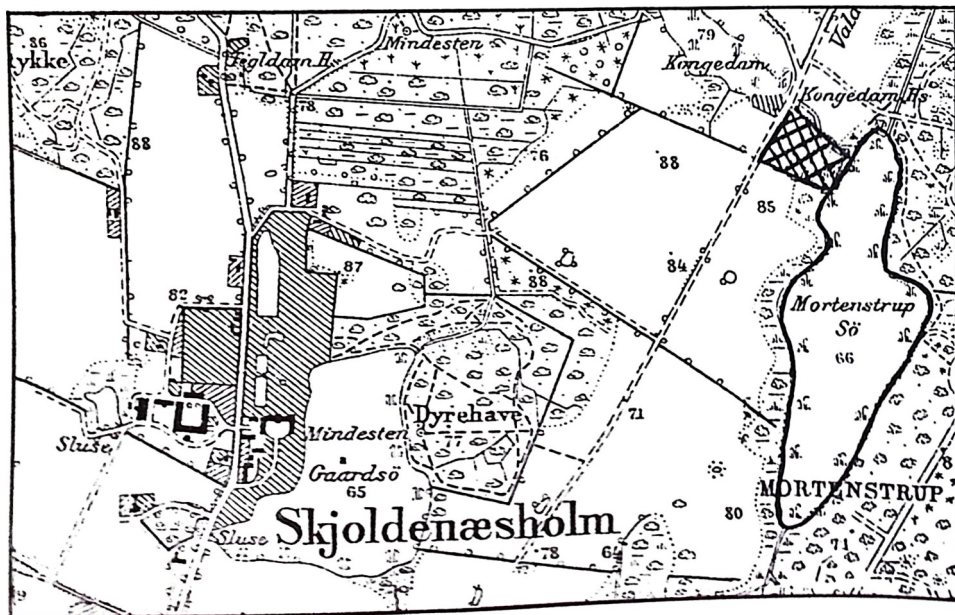

Adskillige Divisioner har holdt Divisionsturneringer i Store-Bededags Ferien, men paa det Tidspunkt, dette Nummer af Bladet gaar i Trykken, har vi ikke naaet at faa Meddelelse om, hvilke Patruljer, der har vundet sig Ret til at deltage i Lands-Patruljeturneringen. Der vil komme til at deltage op mod 40 Patruljer ialt.

Nedenfor ser I et Kort over det Terræn, hvor Turneringen skal foregaa, det er ved Skjoldnæsholm paa Sjælland mellem Ringsted og Hvalsø. Lejren kommer til at ligge paa det skraverede Sted ved Kongedam Huse ned mod Mortenstrup Sø.

Korpset har haft den glædelige Overraskelse, at »Berlingske Tidende« har tilbudt at betale Udgifterne ved Arrangementet af Turneringen, og samtidig har Bladet skænket nogle pragtfulde Præmier til de Patruljer, der kommer til at staa bedst i Turneringen.

Lands-Patruljeturneringen 1943 bliver en spændende Oplevelse.

SØSPEJDERNE

Korpslejren.

Planerne for den 2. Instruktionslejr for danske Søspegdere har nu taget fast Form. Jeg regner med, at vi faar henvend 40 Fartøjer — dels Rofartøjer, dels Sejlfartøjer — op i Isefjorden, ligesom vi antagelig bliver ca. 150 Deltagere. Det vil sige, at Halvdelen af Styrken under alle Omstændigheder kan være paa Søen samtidig, og at hver Søspegder hver Dag kommer til at sejle og ro i adskillige Timer.

Det er Tanken at arrangere en Heldagstur — Eskadresejls — for alle Lejrens Spegdere, idet vi kan regne med Bistand fra de lokale Sejlere forsaavidt angaar Fartøjer.

Foruden de Konkurrencer, som jeg tidligere har omtalt, vil der blive en Patruljeturnering, hvor Præmien er et pragtfuldt Krokodilleskind. Krokodillen er skudt af en tidligere københavnsk Søspegder og er skænket som Præmie til Lejren. — Der vil naturligvis ogsaa være Præmier i de andre Konkurrencer, bl. a. Korpssets Vandrepræmie — en sølvknappet Tovende — i Sejlads. Det er Patruljen »Nordstjernen« af 2. Kbhvn.s Trop, der for Øjeblikket har denne fornemme Præmie. I Roning er der en Sølvplade og i Enkeltmandskonkurrencerne: Signalering,

Svømning og Kast med Redningsreb er der smukke Præmier til de bedste Søspegdere.

Jeg haaber, at det er lykkedes Patruljerne at skaffe sig det nødvendige Lejrmateriel.

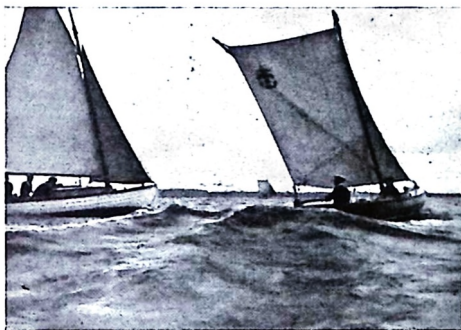
De Patruljer, for hvem det er ganske umuligt at laane Telt eller Telte, maa ikke undlade at

deltage i Lejren af den Grund. Jeg kan nemlig skaffe et begrænset Antal Telte fra Korpssets Førertrænings Depot; men det er nødvendigt, at jeg snarest faar Meddelelse om, hvor mange Telte, jeg skal skaffe.

Der er nogle, som har været ængstelige for, at Lejren skulde blive for anstrengende. Det skal I ikke være bange for. Der vil ganske vist ske en Masse og være nok af god

Sport; men der vil ogsaa blive Tid til Hvile, Badning og Leg — og Patruljeiture i Omegnen.

Vel mødt.

Nu staar vi snart til Søs igen.

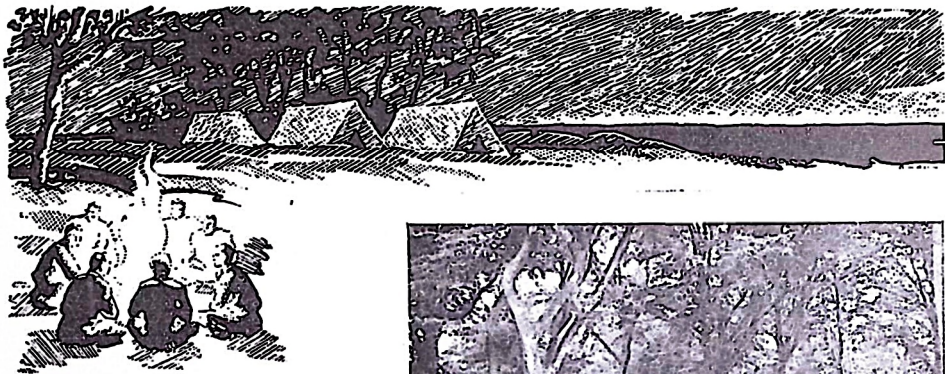
Rage

Søspegdere !

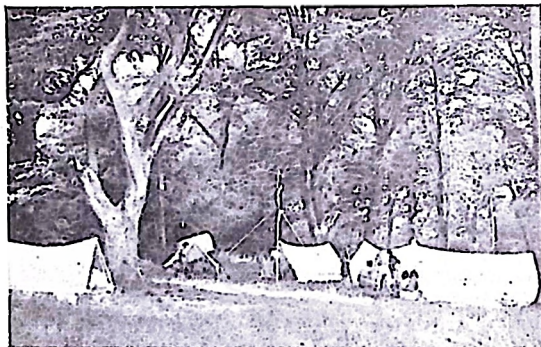
Husk at medbringe følgende i Korpslejren:

Sangbogen
Den lille Spejderbog

Begge er lige uundværlige for en Søspegder

Tegningen er tegnet af den finske Spejderchef Eric Wasström, og den forestiller en Lejr i Finland.

Fra en af Sommerens dejlige Lefre ned mod Vandet. Flaget er hejst, og Troppen samlet om Flagstangen drøfter Dagens Program.

Nu er der ikke længe til, at de mange Troppe — og vel ogsaa din — skal ud at nyde Sommerlejrns Glæder i Ferien.

Disse Billeder er fra en Vandreléjr. Se Tropskærren i Baggrunden, mellem Træerne. Man har slaaet Lejr for Natten i Udkanten af Skoven, men selv i Vandreléjr hejser vi Dannebrog. I kan se Flaget vaje ogsaa over denne Lejr.

Paa det nederste Billede sidder Foren udenfor sit Telt i den dejlige Morgen, hvor Solen kaster sine Straaler ned gennem Træernes Kroner.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 5

JUNI

1943

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

PALLE BENT STRØM

Palle er Ulveunge i »Paul Asmussens Flok« i Lyngby, og han har faaet Korpsets »Broncekors for Livredning«.

En Eftermiddag i Vinter kom Palle gaaende gennem Lyngby Hovedgade, og da han gik forbi Kanalen, saa han sine Kammerater lege der. Han havde imidlertid et Ærinde, han skulde udføre, men da han var færdig med det, gik han ned til Kanalen for at lege med de andre.

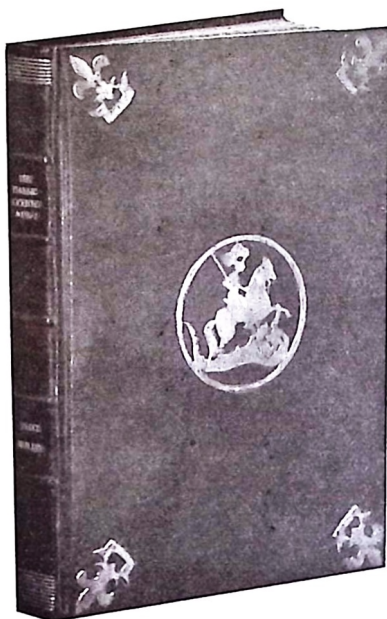

Lige da han kom, var Ulykken sket: Hans Kammerat var faldet i Vandet, og alle de andre Drengte styrtede skrækslagne af Sted. Palles Kammerat kunde ikke svømme, men Palle mavede sig saa langt ud paa den tynde Is, at han kunde naa at faa halet sin Kammerat op. Det var et meget farligt Sted, for Kanalen er bundløs paa Grund af det meget Muader.

Naar Korpset først har faaet noget at vide nu, er det fordi Palle ikke har fortalt noget om det til nogen. En Dag blev Korpset ringet op af en Herre, som fortalte, at han havde set en Ulveunge redde en Dreng fra at drukne i Lyngby Kanal. Vi skrev saa til Flokken og fik at vide, hvad der var sket. Da hans Flokfører spurgte ham, om han ikke havde været bange, svarede han:

»Det tænkte jeg ikke paa, og saa havde jeg jo nok tabt Modet, og det, jeg har gjort, er ikke noget at tale om. Det var min Pligt som Ulveunge«.

Palle er 10 Aar gammel, og han er den første Ulveunge i Det Danske Spejderkorps, der har

Bronzekorset for Livredning og »Æresrullen«, hvori Navnene paa dem, som har udmærket sig særligt, findes optegnet.

faaet Livredningskorpset, og den første Ulveunge der faar sit Navn indskrevet i Korpsets Æresrulle. Palle har vist sig som en modig Dreng, og vi ønsker ham alle til Lykke med den fine Medalje, som han ærlig har fortjent.

H1047

Vi fortsætter med det samme!

Der er ikke mange Omstændigheder. Man faar fat i et Stykke HANSAPLAST — og i en Haandevending er saadan et lille Saar forbundet. Netop ved Sport har denne Ekspresforbinding staaet sin Prøve. Desuden lukker den Saaret godt og beskytter det mod Forurening.

Hansaplast Ekspresforbinding

Nalles Hændelser

af Peter Tini Tegn. Aage Gotved

5. Danser Solen Pinsemorgen?

Efter den dejlige Udflygt til den grønne Foraarsskov, som Nalle foretog sammen med sin Far, var Nalle nu blevet Ulveunge i Brygge-Flokken. Flokken blev ledet af Nalles Ven Kystbetjenten, som blandt Ulveungerne i Omtale altid blev kaldt for »Panser«. Nalle havde aflagt Ulveløfte og bar nu Uniform, naar han var paa Tur eller til Mode. Saavel Nalle som hans Far var glade for, at Turen hin Søndag førte til, at Nalle blev Ulveunge.

Det var blevet Pinse, og Flokken var paa Aarets eneste Lejrtur. De havde laant en herlig Lejrplads tæt ved en flot Lystgaard oppe ved Nivaa i Nordsjælland. Lejren laa lige op ad en lille Skov, hvor der var rejst 4 hvide Telte og et lille Førertelt til »Panser«.

Pinsemorgen vaagnede Nalle op i Teltet og saa, at Solen allerede straalerede. Det var ham umuligt at sove mere. Luften havde slaaet sig sammen om at holde Morgenkoncert foran Nalles Telt. Nattergale og Drosler, Gulsperve og Finker sang og fløjtede i Næbbet paa hverandre. Nalle besluttede, at han vilde ud og se, om Solen virkelig dansede Pinsemorgen; han vækkede de to Drengene, der sov paa hver Side af ham. De klædte sig paa og kravlede ud i Solen, ud i det dugvaade Græs. Henne ved Lejrens Flagstang sov Lejrvagten, en af de store Spejdere, som Flokken havde med som Hjælpere. Ham slap Drengene let forbi, og saa gik de tre Drengene paa »Eventyr. Lige neden for Lejren laa en grøn og saftig Eng indhegnet med et spinkelt Staaltraadshegn. Det var meget let at krybe ind under, men da Nalle greb i Staaltraaden, rev han Hænderne til sig med et Vral. Hegnet var nemlig elektrisk, og Nalles Hænder, der var vaade af Dug, fik ham til rigtig at føle den stikkende Strom. Saa travede Drengene ud i Engen, hvor 8 muntre Heste lystigt kom springende imod dem. Det var et herligt Syn, og Hestene var godmodige og gjorde ikke Drengene

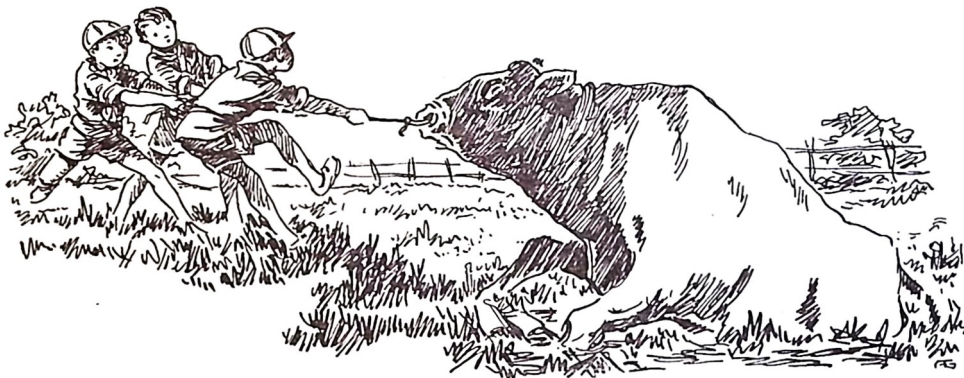
noget. Dog skævede Nalle respektfuldt til Hestenes Bagben. Fra sin Faders Stald vidste han nok, hvad det vilde sige at faa en Hestehov i Maven.

Da de tre Ulveunger var kommet tværs over Engen, hvor de ofte traadte i Vand og Dynd mellem Engblommer og Kodriver, kom de til et Led, som de gik ud ad, belært af Erfaringen om det elektriske Hegn. De kom nu til en rigtig Mose omgivet af Skov og Lyng, langt fra Mennesker og Bebyggelse. Som de gik der, hørte de en mærkelig Lyd, snart stønnende, snart prustende og fnysende. De gik efter Lyden og saa et mærkeligt Syn. Med den halve Krop i Vand og Mudder halvt laa, halvt stod, en mægtig rød Tyr med Ring i Næsen og søgte at komme op paa fast Grund. Fastgjort til Tyrens Ring i Snuden hang et overrevet Tøjr. Det arme Dyr masede for at komme op, men syntes snarere for hver Bevægelse at synke dybere ned i Muddret. Drengene, der normalt vilde have gaaet langt uden om en løbsk Tyr, blev grebet af Medlidenhed med det stakkels Dyr. Ikke langt fra, hvor de stod, var der stablet nogle store Brændestykker op. Disse tunge Stykker bar Drengene, eet ad Gangen hen til Tyren, og lagde dem saa tæt, de kunde faa dem anbragt ved den. Da de havde slæbt alt Brændet hen til Tyren, greb de det overrevne Tøj og ved fælles Hjælp halede de til af alle Kræfter, samtidig med at Tyren arbejdede med sine fire stærke Ben. Snart folte Tyren fast Grund under Klovene, den rejste sig op, og med et Sæt for den afsted i stejle Galop efterladende de tre Drengene, der alle faldt paa Halen med et Sæt, men Tyren var frelst.

Efter denne Redningsdaad fortsatte Drengene deres Morgentur, men vendte dog snart hjem imod Lejren, da det jo lod til, at det ikke behagde Solen at danse Swing denne Pinsemorgen.

Stor var deres Forfærdelse, da de i en dejlig frisk grøn Hvedemark saa de 8 Heste nede fra

Engfolden. De havde altsaa glemt at lukke Ledet til Folden. Nu var det om at gøre at faa fanget Hestene og ført dem tilbage til Folden. Men det var næsten umuligt. De 8 Heste betragtede nærmest Drengenes Forfølgelse som en munter Pinespøg. Pludselig lød der bag Drengene en barsk Stemme: »Hvad i Alverden foregaar her?« Det var Forvalteren oppe fra Gaarden. Han havde mere Kendskab til Heste og fik snart fanget Hestene og jaget dem over i Engfolden. Saa bad han alvorligt Drengene om at følge med op paa Gaarden, hvor de blev ført ind til Gaardejeren, Kammerjunker Bugge, der just havde spist sit Morgenmaaltid.

Ansigt til Ansigt med den strenge Kammerjunker var vore tre Venner meget smaa og ventede det værste. Kammerjunkerens var ogsaa meget vred, men han skændte ikke paa de tre Ulveunger, derimod forklarede han dem, hvad der kan ske, naar saadanne Heste æder de saftige Hvedeplanter. De kunde faa Trommesyge og maaske kunde Drengene være Aarsagen til, at Hestene, der var meget kostbare, kunde dø. Desuden var en Hvedemark ogsaa af stor Betydning for hele Landet i vanskelige Tider.

Under denne Formaningstale kom Gaardens Røgter farende ind med alle Tegn paa Ophidselse. Han berettede, at den kostbare Præmietyr havde revet sig løs og nu var borte. Da Drengene

hørte dette, rettede de sig op, for her kunde de fortælle noget. De havde jo sidst set Tyren. I faa Ord berettede de om Oplevelsen nede i Mosehullet. Afsted løb Kammerjunkerens, Røgteren og de tre Drenge ned til Mosehullet, her fandt de hurtigt de Spor, som Tyrens tilmodrede Klove havde lavet. Og nu skete der et Held for Drengene. For Tyren havde ogsaa opdaget, at vore tre Venner havde ladet Ledet til Engfolden staa aabent. Den var simpelt hen løbet ind i den tomme Engfold og stod fredeligt og græssede der, hvor nu ogsaa Hestene var kommet tilbage.

Denne Begivenhed fik Kammerjunkerens til at le højt. Takket være Ulveungernes letsindige

Omgang med Ledet, var Tyren let og smertefrit blevet fanget igen og dertil kom, at Drengene efter al Sandsynlighed ved deres barmhjertige Handling over for Tyren i Mosehullet havde frelst dennes Liv. Nu var det Kammerjunkerens, der maatte trykke Drengenes Hænder og sige Tak. Men hans sidste Ord var dog, at man aldrig maatte glemme at lukke et saadant Led. Han fortalte Drengene, at Tyren var en meget fornem Herre med en meterlang Stamtavle, men fortalte dem ogsaa, at samme firbenede Herre var af en meget gnaven Natur. Havde Ulveungerne vidst det, er det ikke sikkert, de havde turdet hjælpe den op af Mosehullet.

Benyt

**Slangerup-
Banen**

til Sommerens Udflugter

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigsen

Cosmossalt

i den praktiske og
hygiejniske Drys-
daase

Kun rigtigt med dette
Varemærke

30 Øre i Butikerne

KORPSET RUNDT!

Patruljefører Jørgen Nielsen

Den 16. April døde Jørgen Nielsen, Patruljefører i Ribe Trop, efter kun 3 Dages Sygdom og lige fyldt 16 Aar.

Da han for 8 Aar siden kom ind i Flokken, var han en lille, forsagt Dreng. Nu var han stor og frejdig, veludviklet baade psykisk og fysisk.

Han var en god Kammerat og ganske uden Svig, og saa havde han Evne til som kun faa at »smile varmt og lyst«.

Hans Spejderkammerater vil savne ham meget, og de vil aldrig glemme hans lyse, venlige Sind.

Niels Svith.

Nyt fra Østersøens Perle.

Efter Oprettelsen af Bornholms Division gaar det raske fremad herovre paa Klippeøen, saaledes er vi nu henimod 200 Spejdere og Ulve mod ca. 70, da Divisionen startede. Desuden er der oprettet nye Troppe i Allinge-Sandvig og Hasle.

Søndag den 14. Marts afholdt vi Skovmandsløb med ca. 30 Deltagere fordelt paa 7 Hold. Det var mægtigt haardt, idet det foregik om Natten i et vanskeligt og klippefyldt Terræn. Aakirkebys Trops Hold vandt det eftertragtede Trøfæ, en herlig Skovøkse med Hickoryskaft, og det var en velfortjent Sejr, idet de opnaaede 90 Points af 100.

...

I Paasken afholdtes et Divisionsførerstævne, i Pinsen afholdes Divisionsturnering og til Sommer en Uges Divisionslejr. Jo, der er Gang i Foretagendet.

Nu kommer Lejrens glade Liv.

Nykøbing F. Bytrop.

Søndag den 7. Marts afholdt Troppen en glimrende Fastelavnstur til Hamborgskoven. Vi begyndte med Nødhjælpsinstruktion og sluttede med at slaa Katten af Tønden. Denne indeholdt forskellige Lækkerier, som blev delt ud mellem Spejderne.

Lørdag den 20. og Søndag den 21. Marts var tre af Troppens Skovmænd paa Skovmandshike. Paa hele Turen havde vi det dejligste Vejr. Den 27. og 28. Marts var endnu to Spejdere paa Skovmandshike. Troppen har startet et 1. Kl. Kursus med 7 Deltagere, og Lørdag den 21. afholdt vi i Forbindelse hermed et Natorienteringsløb.

Odense Kolonne

har holdt deres store Byløb, og Deltagelsen var mægtig. Baade Spejderne og Ulvene blev stillet overfor mange forskellige Opgaver, der baade kunde mere og interessere og som satte Spejdernes Skarpsindighed og Opfindsomhed paa Prove. Vi bringer her et Par Billeder. Nedenfor ser man Fortroppen under Spejdernes March gennem Byens Gader og paa næste Side er en Trop ved at anstille Undersøgelser ved Mindestenen for Knud den Helliges Drab. Det sker aabenbart som et Led i en af Opgaverne.

Odense Kolonne paa March gennem Byen.

Roskilde Kolonne.

Den 7. Marts havde Roskilde Kolonne et spændende Byløb i København; der deltog Patruljer fra Hjalte og Bjarke Trop samt Sospejdertropen. Den interessante Rute var lagt saaledes, at Patruljerne fik set saa meget af Byen som muligt. Der startedes derfor i Valby, hvor Frederiksberg Slot blev besat, og derefter gik Turen videre rundt i Byen til Thorvaldsens Museum og Rundetaarn. Til Slut var man i Palladium.

Vi har i April paabegyndt et Brandværnsinstruktørkursus for Spejdernes Hjelpekorps, hvor vi har formaaet selveste Brandinspektør Engberg til at være Kursusleder. Kursuset har til Formaal dels at belære om Brandværnsforhold, dels at uddanne Instruktører, som vi saa kan faa Gavn af i Troppene. Efter Kursus, der varer 8 Aftener, holdes Eksamen, og den, der bestaar Proven, faar Ret til at bære et flot Emblem som Tegn paa den nye Værdighed som Brandværnsinstruktør.

2. Esbjerg Trop

har arbejdet paa fuldt Speed med Henblik paa Turneringen, der afholdtes i Kolding den 1. og 2. Maj.

Den 11. April var vi sammen med 1. Esbjerg i Varde By for at oprette en ny Trop der, da der i de sidste Aar ikke har været gule Spejdere der i Byen; naa, men vi drog altsaa til Varde om

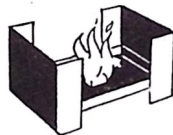
Undersøgelsen ved Mindestenen.

Naar der skal koges Vand til The, og naar der skal spejles

et Par Æg, er TERMA-Flammen det renligste, hurtigste

og nemmeste — og derfor det, alle Spejdere maa have med paa Turen. TERMA-Kogestativet er sammenklappeligt og umaadelig praktisk. Et Stativ + 1 Æske TERMA-Tabletter koster Kr. 2.00 medens 20 TERMA-Tabletter koster Kr. 1.25.

Faas hos Schou og Tatol
samt hos Købmænd

Fabriken ILKA A/S, København

Morgenens, og straks ved Ankomsten blev der startet et Byløb, formet som Patruljekonkurrence, og da det var blæst af Kl. 12, blev der en Times Pause til Frokost. Om Eftermiddagen var der forskellige Opvisninger, bl. a. byggede vi en stor Bro. Kl. 4 sluttede vi af og kørte hjem.

1. Broager.

I Begyndelsen af Januar saa vi Dybbøl Kolonnens Spejderfilm. Filmen, der er optaget paa Initiativ af tidligere Kolonnechef Dr. Andersen, Broager, skildrer Kolonnens Liv og Færden.

Det er ikke nogen almindelig Spejderfilm! Den giver paa særdeles god Maade et levende og virkelighedstro Indblik i Spejdernes Liv, i deres Op-gaver og deres Fornøjelser. Men saa kommer det særlige ved denne Film. Som Kontrast til Spejdernes ordnede og velledelede Patruljer ser vi forskellige Drengesbander, der gør hele Omegnen usikker med deres mere eller mindre heldigt valgte Drengestreger.

GUNNAR THOMASSEN
SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

Briller

»Silva«
Kompasser

fagkyndig Betjening
Største Udvalg

Preislers

optisk Institut

Købmagergade 13 . C. 4599

Allerbedst
TOM's

Karameller

Drops

Dragés og

Chokolade

Til Foraarets Ture

Til Week-end-Turen — til Camping og Ferie, ja selv til almindelig Søndagstur — er en praktisk og stærk Cykle- eller Skuldertaske en Nødvendighed.

Af gammelt Telttærred i den gode Kvalitet har vi ladet sy forskellige Faconer i en stærk og holdbar Forarbejdning. De er vandtætte og saa godt som uopslidelige.

CYKLETASKER i brugt Ravndug, forsk. Størrelser, Faconer og Farver har vi fra

Kr. 1750

SKULDERTASKER i svært, brunt Ravndug fra

Kr. 720

Det Danske Spejderkorps Depot
FRILUFTSMAGASINET

Skindergade 27 — Telf. C. 10 909 - 11 203

1'KLASSES SPEJDERE

Henning Jensen, PF, 1. Rudkøbing Trop.
 John Hansen, PA, 1. » »
 Erik Virum Hansen, PA, 1. » »
 Bent Tage Jensen, PA, 1. » »
 Alf Gersten, Skovmd., Nykøbing F. Bytrop.
 Svend Aage Mathiesen, PA, 1. Broager Trop.
 Søren Rohleder, PF, 1. » »
 Svend Aa. Jensen, PA, 1. » »
 Sven Wilde, PF, Hans Tausens Trop.
 Ole Wandall, 5. Østerbro Trop.
 Børge Jensen, 5. » »
 Bent Halbye, Laksetrodden, Randers.
 Henning Madsen, » » »
 Edmund Kjeldsen, Jens Bangs Trop, Aalborg.
 Preben Andersen, PF, 1. Absalon Trop HKD
 Stefan Drellichartz, PF, 1. » » »
 Niels Madsen, Skovm., 1. » » »
 Erling Seider, PA, 1. » » »
 Frantz Wintzel, Skovmd., 1. » » »
 Knud Skaaning, PF, 1. » » »
 Jan Wolarek, PF, 1. » » »
 Steffen Hvidt, PF, 1. Graasten Trop.
 Poul Hansen, PF, 1. Odense Trop.
 Henning Juul, PF, 1. » »
 Per Kongstad, 2. Esbjerg Trop.
 Rolf Alstrup, 2. » »
 Mogens Jensen, PF, 5. Absalon Trop.
 Ib Skov Nielsen, PF, 5. » »
 Kai Sinding Olsen, PF, 5. » »
 Løjder Nielsen, 1. Hjørring Trop.

Ridder Spejdere

Ib Theilgaard, Skovmd., 1. Husum Trop.
 Niels Krogh, Skovmd., 1. » »
 Mogens Madsen, PF, 2. Odense Trop.
 Erik Mortensen, PF, 2. » »
 Flemming Andersen, PA, 2. » »
 Mogens Bang Nielsen, PF, 2. Hellig Anders Trop.
 Gunnar Bang Nielsen, PA, 2. » »
 Jørgen Lundberg, 2. » »
 Otto Helvig, 5. Østerbro Trop.
 Poul Møller, 5. » »

Mogens Jacobsen, 5. » »
 Kell Carlsson, 5. » »
 Børge Jensen, 5. » »
 Steffen Hvidt, PF, 1. Graasten Trop.
 Frank Jacobsen, 1. Nyboder Trop.
 Jørgen Okkels, Jens Bangs Trop, Aalborg.
 Simon Schultz, TA, 1. Kjellerup Trop.
 Kaj Hasle, Skovmd., 1. » »
 Kaj Mogensen, PF, 1. » »
 Klaus Fog, PF, 1. » »
 Mogens Legind Hansen, PF, 1. » »
 Stefan Drellichartz, PF, 1. Absalon Trop HKD.
 Niels Madsen, Skovmd., 1. » »
 Willy Pedersen, PA, 1. » »
 Erling Seider, PA, 1. » »
 Knud Skaaning, PF, 1. » »
 Bent Soderberg, PF, 1. » »
 Alfred Hansen, Skovmd., 1. Graasten Trop.
 Johan Petersen, PA, 1. » »
 Jens Lykke Jensen, PF, 1. Borris Trop.
 Christian Hansen, PA, 1. » »
 Torben Barkholt, PF, Casper Markdanners Trop.
 Jørgen Ebbenhøj, PF, » »
 Jens Sørensen, PA, » »
 Armand Schlegel, PA, » »
 Knud Jensen, » »
 Jørgen Steen-Petersen, » »
 Poul Hansen, PF, 1. Odense Trop.
 Henning Juul, PF, 1. » »
 Uffe Bretved, 2. Esbjerg Trop.
 Wally Fritske, 2. » »
 Kaj Madsen, 2. » »
 Carl Johan Olsen, 2. » »
 Løjder Nielsen, 1. Hjørring Trop.

Ridder Spejdere

F. Gregersen, TF, 4. Godthaab Trop.
 Svend Persson, TA, 4. » »
 Alf Gersten, Skovmd., Nykøbing F. Bytrop.
 Viggo Jensen, PF, Hans Tausens Trop.
 Rene Flindt, PF, » »
 Leif Jakobsen, Skovmd., Bjarkes Trop, Roskilde.
 Elgil Nielsen, PA, 1. Nyboder Trop.
 Bent Halbye, Laksetrodden, Randers.
 Erik Havns, 1. Kjellerup Trop.
 Tage Johansen, 1. » »
 Preben Andersen, PF, 1. Absalon Trop HKD
 Ole Hoffmann, Skovmd., 1. » »
 Cecil Pedersen, Rover, 1. » »
 Frantz Winkel, Skovmd., 1. » »

Knud Winkel, Rover, 1. » » »
 Jan Wolarek, PF, 1. » » »
 Jørgen Vistoft, PF, Casper Markanners Trop.
 Harald Andersen, PF, » » »
 Knud Hansen, TF, » » »
 Leif Jacobsen, Skovmd., Bjarkes Trop.
 Per Kongstad, 2. Eshbjerg Trop.
 Kaj Simonsen, 1. Hjørring Trop.

Vandringer

60 km.

Helmer Lessing, Bjarkes Trop.
 Erik Jensen, PF, Jægersborg Trop.
 Henning Ville Nielsen, PA, Jægersborg Trop.

100 km.

Helge Dreyer, PF, Hans Tausens Trop.
 Per Jensen, Skovmd., » » »
 Rolf Hernø, 5. Østerbro Trop.
 Ørnulf Nielsen, 5. » »
 Erik Carlsen, 5. » »
 Erik Frederiksen, 5. » »
 Johan Madsen, 5. » »

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager

Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Kjøbenhavnske

Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Osram-Lampen et teknisk Vidunder

OSRAM-Dverglamperne med
Spiraltråd er Afstanden mellem
Lystraadens Vindinger kun 3/100 mm.

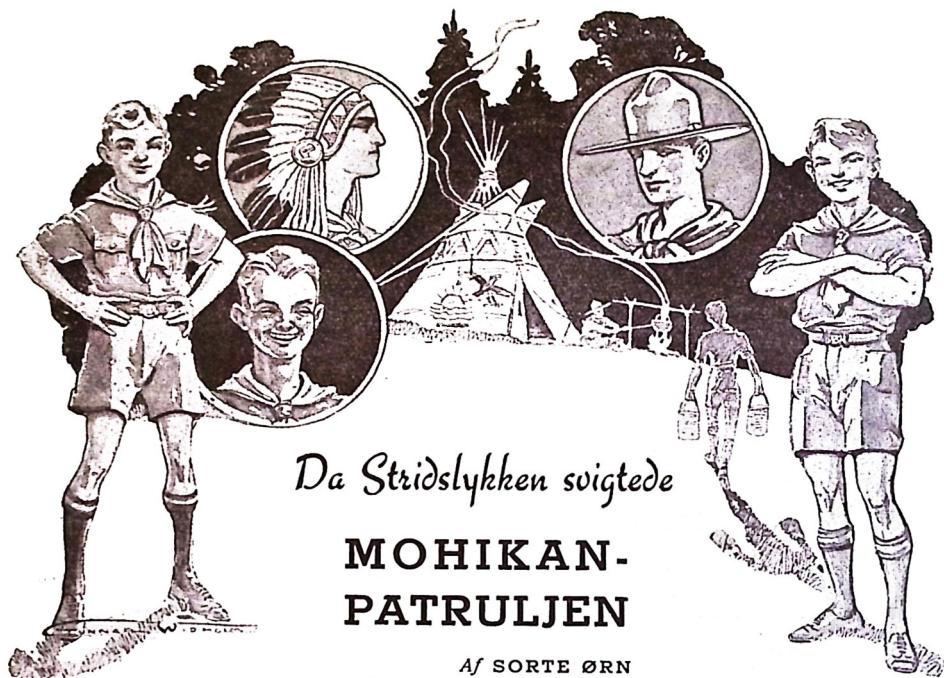
Saaledes er ogsaa
den lille Osram-Dverglampe frem-
stillet med den størst mulige men-
neskelige Omhu og maskinelle Nøj-
agtighed. Derfor giver

OSRAM
DVERG-LAMPER
 meget Lys men lidt Strøm

SCHØNNING & ARVE

Danmarks bedste

Da Stridslykken svigtede

MOHIKAN-PATRULJEN

Af SORTE ØRN

Tiden var gaaet — nej, gaaet er ikke det rigtige Udtryk, snarere fløjet.

Nu var det en hel Uge siden, at Spejderne og Væbnerne i den fælles Lejr ved den store Eg i Forening havde sat Halmdukken op som »Fugle-skræmsel«, — og i al den Tid havde de hverken hørt eller set noget til Mohikanpatruljen; de betragtede det som en Slags Stilstand før Stormen, som de forsøgte at gardere sig for paa alle mulige Maader; thi at den uforskammede Spejderpatrulje skulde være rejst bort uden paa en eller anden Maade at have forsøgt at faa den tabte Halmdukke med Sweater og det hele tilbage, syntes de, vilde være lidet sandsynligt efter disse Herrer's krigeriske Natur at dømme.

At det var en Spejderpatrulje paa kun seks Medlemmer, der holdt dem for Nar, vidste de nok; men hvad Patruljens Navn ellers var, anede de ikke, — dog, man kunde regne ud, at det maatte være et Indianernavn, — for bag paa Halmdukkens røde Tørklæde sad der et lille rundt Patruljemærke, der forestillede et Indianerhoved.

For Mohikanerne var Dagen gaaet med fredeligt at nyde Lejrlivets Goder; nu havde de været her i ti Dage; saa de havde kun to tilbage —

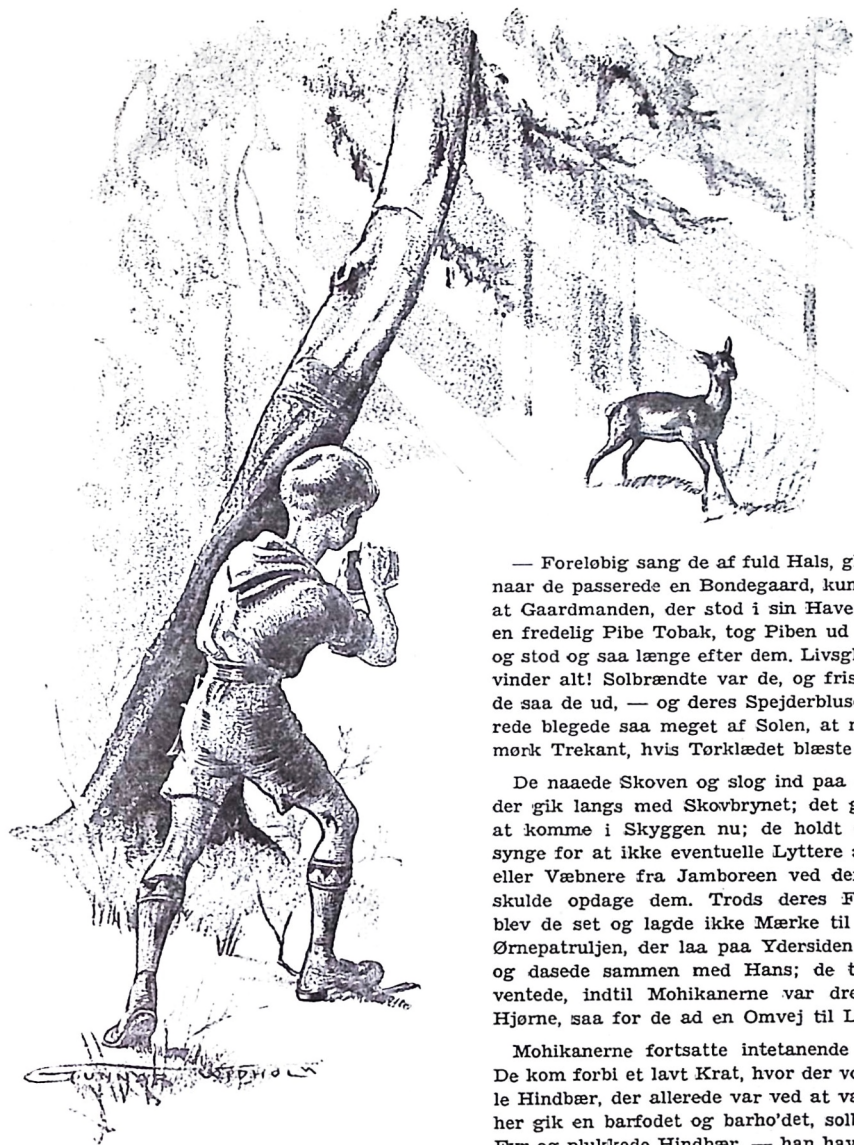
tænke sig: Om to Dage skulde de bryde denne Lejr, hvor de havde faaet saa mange, herlige Sommerminder, selv om de ogsaa havde haft Dage, hvor Regnen havde skyllet ned — for i Stedet at trampe Brosten og indaande Byens stavede Luft; skønt der alligevel var tre Uger tilbage af Ferien, føltes det dog, som om der kun var tre Dage, til de atter skulde mødes paa Borgsøkløster Kostskole. To Dage endnu i Lejrens frie Liv — og de var snart gaaet; men saa havde man da heldigvis Minderne, Patruljebogen og Ivars Fotos.

Disse to Dage maatte der bringes noget særligt ud af; — Generobringen af Halmdukken vilde de opsætte til i sidste Øjeblik, hvorefter de saa vilde afsløre sig; — men det skulde imidlertid ikke gaa som beregnet!

I Dag havde de været ude for at se et gammelt Slot, der laa i Nærheden af Kragenæsset paa den anden Side Købstaden. Og nu var de paa Vej hjem til Lejren. Syngende travede de henad Landevejen, saa de helt indhylledes i en Sky af Støv.

— Vi laver lige saa meget Støv som tre Ford'er! lo Poul.

— Ja, lad os hellere gaa inde paa Grøftekan-ten; dér støver det vel knapt saa slemt, foreslog Peter.

Det var bagende varmt, Markerne begyndte at blive modne til Høst, — det var desværre snart paa Slutningen af Sommeren, — men Mohikanerne blev ikke sentimentale af den Grund. Selv om det blev Efteraar med Regn og Rusk, og selv om det blev Vinter med Sne og Sjap og Søl, saa skulde vel nok kunne faa nogle gode Ture alligevel.

— Foreløbig sang de af fuld Hals, glade og fri; naar de passerede en Bondegård, kunde det ske, at Gaardmanden, der stod i sin Have og fik sig en fredelig Pibe Tobak, tog Piben ud af Munden og stod og saa længe efter dem. Livsglæden overvinder alt! Solbrændte var de, og friske og sunde saa de ud, — og deres Spejderbluser var allerede blegede saa meget af Solen, at man saa en mørk Trekant, hvis Tørklædet blæste op.

De naaede Skoven og slog ind paa en lille Sti, der gik langs med Skovbrynet; det gjorde godt at komme i Skyggen nu; de holdt op med at synge for at ikke eventuelle Lyttere af Spejdere eller Væbnere fra Jamboreen ved den store Eg skulde opdage dem. Trods deres Forsigtighed blev de set og lagde ikke Mærke til Herluf fra Ørnepatruljen, der laa paa Ydersiden af Hegnet og dasede sammen med Hans; de to Væbnere ventede, indtil Mohikanerne var drejet om et Hjørne, saa for de ad en Omvej til Lejren.

Mohikanerne fortsatte intetanende deres Vej. De kom forbi et lavt Krat, hvor der voksede nogle Hindbær, der allerede var ved at være modne; her gik en barfodet og barho'det, solbrændt lille Fyr og plukkede Hindbær, — han havde omtrent plukket sin Kurv halvt fuld.

Mohikanerne gav sig i Snak med ham; til at begynde med var han lidt genert og forlegen; men det gik hurtigt af ham, og han blev fri og naturlig.

— Jo, han hed da Søren, Søren Lavridsen . . .

— Om det var hans Far, der var Skovfoged?

— Jo, det var det da . . .

Snart kom en ret fortrolig Samtale i Gang, Søren fortalte Krybskyttehistorier, og han lod til at mere sig, da Mohikanerne — under Tavshedslofte naturligvis — fortalte Søren om de Drengestreger, som de havde lavet med de to Lejre, der nu var flyttet sammen.

— Er der meget Vildt her i Skoven? spurgte Jørgen nysgerrigt noget senere.

Ja, — se for Eksempel dér! sagde Søren og pegede. Henne paa Stien bag dem stod en prægtig Raabuk, som Lyset, der trængte ind mellem Træstammerne, gav et gyldenrødt Skær.

Alle beundrede den.

— Ivar havde sit Kamera med og mumlede, at Raabukken vilde være en Plade værd, og at han vilde forsøge at snappe den.

— Det faar du ikke Held til, lod Søren sikkert.

— Jeg vil i alt Fald forsøge, sagde Ivar, — gaa I blot videre; jeg skal nok indhente jer senere.

Og før de andre kunde forhindre ham, var han forsvundet tilbage ad Vejen; de andre fortsatte sammen med Søren.

— Der skal Forsigtighed til at liste sig ind paa en aarvaagen Buk — og Taalmodighed, smilte Søren.

Sørens Spaadom gik i Opfyldelse; men da det var Skovens Ting, det angik, var det maaske ikke saa sært — for han havde jo levet hele sit Liv i den umiddelbare Naturs Nærhed.

Jo, Ivar listede sig ind paa Raadyret; nu var han snart helt henne ved det, da han ved Klodsethed kom til at træde en Kvist over med et forfærdeligt Spektakel.

Vips! Raabukken forsvandt i lette, elegante Spring.

Ivar traadte ærgerlig helt ud paa Stien.

— Det var alligevel en Skam, tænkte han, — men ikke desto mindre maatte han vel hellere se at indhente sine Kammerater.

Han luntede op ad Stien.

Ivar drejede om et Hjørne af Stien; dér langt henne paa Stien gik de andre, — men hvad var det?

Pludselig kom en Skare Spejdere op fra hver Groft og omringede dem!

En rasende Kamp begyndte; til sidst blev Mohikanerne overmandet.

— Tak! Nu var der nok Fare paa Færde tænkte Ivar. Han skyndte sig ind i Krattet og listede op mod Mohikanerne og deres Sejrherrer.

Han kom saa nær, at han kunde høre, hvad der blev sagt.

Fangerne stod samlet, og Spejderne og Væbnerne udenom i en Ring. Jørgensen, Tropsføreren, traadte ind i Ringen.

— I kan fra dette Øjeblik betragte jer som Fanger, der vil faa en god Behandling med Hensyn til Føde og Logi — men ogsaa siden Dom og Straf! sagde han.

— Ja vel! svarede Bjørn og smækkede Hælene sammen.

— Ja, fortsatte Spejderføreren, Retfærdigheden sejrer altid til sidst. Hvad hedder Patuljen?

Snart vidste alle, at det var Mohikan-Patuljen fra Kostskolen.

— Lad dog Søren her gaa, bad Bjørn, det er Skovfogdens Dreng, — og han kan da ikke gøre for, at vi laver gale Streger!

Jørgensen trak paa Skuldrene: Det kan I bilde Tosser ind. Vi ved udmærket godt, at der er seks Mand i Patuljen; den ene af jer er blot forklædt, for I skulde vel til at lave Skarnsstreger igen; men vi er for kloge, — den gaar ikke!

Der hjalp ingen kære Mor.

Bjørn blinkede til Søren og skubbede sine Patuljekammerater i Siden, som vilde han sige: De tror, at vi er fanget allesammen — saa maa vi stole paa, at Ivar befrier os i Nat . . .

De andre nikkede, — de forstod.

I Triumftog blev Fangerne ført til »Jambo-rene«; Skoven gav Genlyd af Sejrherrernes glade Raab; men Mohikanerne sagde ikke et Kvæk — heller ikke Søren med Hindbærkurven. I Lejren blev de bundet paa Hænder og Fødder og smidt ind i et Telt, mens en Krigsretsdomstol blev oprettet.

Ivar blev staaende i Krattet; ingen havde set ham, og af Jørgensens Tale forstod han, at man mente, at Søren var en forklædt Mohikaner, og at alle seks var taget til Fange. Derfor vilde al videre Eftersøgning blive indstillet, hvilket vilde give ham friere Tøjler.

Der gik et Smil over hans Ansigt, da han sagte ved sig selv: — Nu maa jeg nok til at tage Affære! —

Har du Den lille Spejderbog?